

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 16 stycznia 1948 r. o warunkach nabywania uprawnień do zasiłków rodzinnych (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 30) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. 1. Pracownicy mają prawo do zasiłku rodzinnego, z zastrzeżeniem § 2 ust. 1, 2, 3 i 6, poczynając od rozpoczęcia pracy aż do rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego, za każdy miesiąc kalendarzowy. Zasiłek rodzinny nie przysługuje, jeżeli liczba dni przepracowanych w miesiącu kalendarzowym wynosi mniej niż 20.

2. Do dni pracy wlicza się wszystkie okresy, za które pracownik otrzymał wynagrodzenie, oraz okresy przerw w pracy z przyczyn niezależnych od pracownika lub z innych ważnych powodów, choćby za czas takiej przerwy nie przysługiwało wynagrodzenie. W szczególności do dni pracy wlicza się okresy zwolnienia od zajęć z powodu choroby, macierzyństwa lub izolacji, zarządzanej przez władze sanitarne dla zapobieżenia rozwleczeniu choroby zakaźnej, bądź też z powodu urlopu wypoczynkowego, okresy powołania na ćwiczenia lub przeszkolenie wojskowe, sprawowania

mandatu poselskiego lub pełnienia innych czynności obywatelskich lub społecznych, okresy w których pracownik skierowany był na szkolenie lub uzyskał od pracodawcy zwolnienie od zajęć w celu załatwienia spraw osobistych lub rodzinnych.

3. Byli pracownicy mają prawo do zasiłku rodzinnego, z zastrzeżeniem § 2 ust. 4 i 6 od rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego aż do ustania uprawnień do zasiłku pieniężnego z ubezpieczenia na wypadek choroby i macierzyństwa za każdy miesiąc kalendarzowy, w którym pobierali zasiłek chorobowy.

4. Emeryci i renciści mają prawo do zasiłku rodzinnego, z zastrzeżeniem § 2 ust. 5 i 6, przez czas trwania uprawnień do pobierania zaopatrzenia lub renty.

5. Sieroty mają prawo do zasiłku rodzinnego przez czas trwania uprawnień do pobierania zaopatrzenia (zasiłku) sierociego lub renty sierociej“.

2) w § 4 skreśla się ust. 2.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 5 maja 1950 r.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *K. Rusinek*

230

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 31 maja 1950 r.

zmieniające rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej o uznaniu niektórych substancji i przetworów odurzających za wywołujące szkodliwe skutki dla zdrowia.

Na podstawie art. 1 ustawy z dnia 22 czerwca 1923 r. w przedmiocie substancji i przetworów odurzających (Dz. U. R. P. Nr 72, poz. 559) zarządza się w porozumieniu z Ministrami Przemysłu Ciężkiego oraz Handlu Wewnętrznego, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Opieki Społecznej z dnia 19 czerwca 1937 r. o uznaniu niektórych substancji i przetworów odurzających za wywołujące szkodliwe skutki dla zdrowia (Dz. U. R. P. z 1937 r. Nr 49, poz. 379 i z 1948 r. Nr 9, poz. 62) wprowadza się następujące zmiany:

w § 1 dodaje się pkt o) w brzmieniu:

„o) metylodwuhydromorfinon i jego sole (Metopon i jego sole)“.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia: *T. Michejda*

Kierownik Ministerstwa Przemysłu Ciężkiego:

K. Zemajtis

Minister Handlu Wewnętrznego: *T. Dietrich*

231

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 5 czerwca 1950 r.

o zmianie rozporządzenia z dnia 4 listopada 1947 r. o wyznaczeniu sądów grodzkich do prowadzenia i zakładania ksiąg wieczystych i zbiorów dokumentów.

Na podstawie art. 9 prawa o ustroju sądów powszechnych oraz art. XXIII i LVII przepisów wpro-

wadzających prawo rzeczowe i prawo o księgach wieczystych zarządza się, co następuje:

§ 1. W załączniku do rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 4 listopada 1947 r. o wyznaczeniu sądów grodzkich do prowadzenia i zakładania ksiąg wieczystych i zbiorów dokumentów (Dz. U. R. P. Nr 69, poz. 429), zawierającym wykaz sądów grodzkich, uprawnionych do prowadzenia ksiąg wieczystych i zbiorów dokumentów, wprowadza się następujące zmiany:

W dziale IX Apelacja Wroclawska:

pkt 2) Okręg Sądu Okręgowego w Głogowie z siedzibą w Nowej Soli — ustęp dotyczący Sądu

Grodzkiego w Nowej Soli otrzymuje brzmienie:
„Sąd Grodzki w Nowej Soli dla okręgu Sądu Grodzkiego w Nowej Soli i Głogowie“.

Ustęp dotyczący Sądu Grodzkiego w Głogowie skreśla się.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: w z. T. Rek

232

OBWIESZCZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 20 maja 1950 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 29 października 1920 r. o spółdzielniach.

Na podstawie art. 7 pkt a) ustawy z dnia 20 grudnia 1949 r. o zmianie ustawy z dnia 29 października 1920 r. o spółdzielniach oraz ustawy z dnia 21 maja 1948 r. o Centralnym Związku Spółdzielczym i centralach spółdzielni (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 524) ogłaszam w załączeniu obowiązujący od dnia 31 grudnia 1949 r. tekst jednolity ustawy z dnia 29 października 1920 r. o spółdzielniach (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 55, poz. 495, z 1945 r. Nr 34, poz. 205, z 1947 r. Nr 66, poz. 401, z 1948 r. Nr 30, poz. 199 i z 1949 r. Nr 65, poz. 524) z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji działów, rozdziałów, artykułów, ustępów i punktów.

Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 29 października 1920 r. o spółdzielniach nie obejmuje art. 128 te same ustawy w pierwotnym brzmieniu, który stanowił:

„Art. 128.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1921 r.

Przepisy działu IV wchodzi w życie z dniem ogłoszenia ustawy.

Od tej chwili spółdzielnie tworzyć się mogą tylko na zasadzie ustawy niniejszej.

Wszelkie przepisy prawa prywatnego, odnoszące się do spółdzielni, tracą z chwilą powyższą moc obowiązującą, o ile ustawa niniejsza nie zawiera wyjątków.

W szczególności tracą moc obowiązującą:

- a) ustawy austriackie z 9 kwietnia 1873 Dz. u. p. L. 70 i 10 czerwca 1903 Dz. u. p. L. 133;
- b) ustawa niemiecka z 1 maja 1889 r. w brzmieniu ust. z 20 maja 1898 (Zbiór Praw Rzeszy z r. 1898, str. 370, 810 i nast.);
- c) rosyjska Ustawa Kredytowa (Zbiór Praw T. XI. Cz. II. Rozdział 10, art. 37—49 i 86—114²⁶), tudzież wszelkie statuty normalne;
- d) dekret Naczelnika Państwa z dnia 8 lutego 1919 r. (Dziennik Praw z 1919 r. Nr 17, poz. 223).“

Ogłaszany jednolity tekst ustawy z dnia 29 października 1920 r. o spółdzielniach nie uwzględnia prze-

pisów art. 2, art. 3 i art. 5 ust. 1—3 i 5 powołanej na wstępie ustawy z dnia 20 grudnia 1949 r., które stanowią:

- 1) „Art. 2. 1. Przepisy statutów spółdzielni, istniejących w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, o odpowiedzialności przekraczającej zadeklarowane udziały, tracą moc obowiązującą.
2. Postępowanie upadłościowe spółdzielni wszczęte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzi się aż do ukończenia według dotychczasowych przepisów przy uwzględnieniu przepisu ust. 1, chyba że przed tym dniem nastąpiło już w formie prawem przepisanej wezwanie członków spółdzielni do wniesienia dopłat“.
- 2) „Art. 3. Przepisy niniejszej ustawy, dotyczące ogłoszeń, stosuje się także do wpisów do rejestru, dokonanych lub zgłoszonych według dotychczasowych przepisów“.
- 3) „Art. 5. 1. Uprawnienia Centralnego Związku Spółdzielczego, przewidziane w art. 46¹, 52, 54¹, 57, 62, 90, 108 ust. 2 ustawy z dnia 29 października 1920 r. o spółdzielniach oraz w art. 14 ust. 2 lit. h) ustawy z dnia 21 maja 1948 r. o Centralnym Związku Spółdzielczym i centralach spółdzielni w brzmieniu ustalonym niniejszą ustawą, należą w odniesieniu do spółdzielni kredytowych, określonych w art. 21 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o reformie bankowej (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 412) — do Ministra Finansów, a uprawnienia i obowiązki, przewidziane w art. 55, 60, 61, 63, 64 i 91 ustawy o spółdzielniach — do banków, wymienionych w art. 24 tegoż dekretu o reformie bankowej.

2. Uprawnienia i obowiązki centrali spółdzielni należą w odniesieniu do spółdzielni kredytowych, określonych w ust. 1, do banków, wymienionych w art. 24 dekretu o reformie bankowej.

3. Przepisów, dotyczących rozwiązania i likwidacji spółdzielni, zawartych w art. 75—84 ustawy o spółdzielniach, nie stosuje się do spółdzielni kredytowych, określonych w ust. 1. Przepisy o rozwiązaniu i likwidacji spółdzielni kredytowych wy-